

Μαρίαν Καλάρη και Ναύαρχον της Βαρέλλας—ή Ομίχλη της Άγγλιας με τον Μπούφον και Γοιτκήν Δακίη—ή Δασερόσα Νόξ με τον Άρατον, Ν. Γαρτήν, Λούσιον, Κατασάρδα, Μή μου Άπτον και Μολαίδη.

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει ή Διάπλασις προς τους φίλους της : Θεόδωρον Γ. Καργιάννην (τό ψευδώνυμον Μέλλον Ναύαρχος ανήκει εις άλλον· εύρε κανέν ελεύθερον) Όμίχλην της Άγγλιας (ναί, ή μεταφρασις ελήφθη) Πεινασμένον Λόπον (τί έγινε τόνον καιρόν ; ναί, όλα τάδεξια ειμποιούν να λάθουν μέρος εις την Κυριακήν) Έλλη Σακελλαρίδου, Εύφορίωνα, Ποιήτριαν Σαυρά (με πολλήν μου χαρίν ανέγνωσα την επιστολήν σου, κατόπι μακράς σιγής· αν και άργά, σε συχαίρω κ' έγώ δια την λαμπράν σου επιτυχίαν) Τελευταίαν Κελιδόνα (κ' έγώ δεν ήξεύρω πώς συνέβη· μήπως κανένας άδελφός σου είχε ζητήση ανταλλαγής με την Αιχμάλιον Κελιδόνα; Καρμεν Σύλλα, Άρατον (ό οποίος επέστρεφεν από την Χώραν των Μακάρων) Άγρυπνον Φάρον (ήστειλα) Έτοιμόροπον Οίκιαν (χαίρω πού έγινε κλά· πολύ γρήγορα ή ήδης και τάποτελέσματα του 55ου Διαγωνισμού) Βασίλισσα Μαργώ (από πέντε προτάσεις ή σου δημοσιεύω εις κάθε φύλλον· θα φροντίσω δια τή τετραβόλον της Κυματιζούσης Θαλάσσης) Άνεμοστρόβιλον (με δλον τή συμβούλιον) Μπάμ Μπούμ (τό φύλλον αυτό είνε εξηγητημένον και ήγότερα θανατωπαθή) Δακίτην, Κωνσταντήνον Πικουλον (ήστειλα) Σοφίαν Συνναγίδου, (ήστειλα τή φύλλον ευχαριστώ δια τή εύχάς) Κοδρον (ήστειλα) Άντώνιον Φουστάνον (με μεγάλην μου λύπην, άδυνατώ να έκτελέσω την παρακλήσιν του Συλλόγου σας· δεν ειμπορώ να παρακαλέσω τους φίλους μου νάγοράσουν αριθμούς Δαχέλου, ούτε νάναλλάθω καμμίαν εύθύνην) Μενεξεδένιαν, (δεν έγέλασα καθόλου, διότι και πολλοί ζήλι· έκαιμαν την ίδιαν πρότασιν· άλλ' ό περί ου ό λόγος δεν ανταλλάσσει, δια να μη κάμη την αρχήν, ή όποις δεν θά είχε τέλος!) Φιλαμερικανίδα (ή όποια δεν θεωρεΐ γνήσιον Έλληνόπαιδα τον μη λαμβάνοντα Διάπλασιν τή τετραβόλα σου ήστειλα) Φελήν Ρας Άλουλαν (καλώ τή παιδί μου!) Δύγερινόν (ό όποιος τώρα γράφει τή Μ. Μυστικά του με χρυσήν μελάνην, και εκεί πού ύπάρχει ή εις ν μου, κολλή τήν φωτογραφίαν του) Ναυτοπούλαν της Άνδρου (ή επ σολή σου εστάλη· ή αδελφή σου δύναται να μου γράψη με τή πρώτον ψευδώνυμον) Ροδοστροφαιμένην Δύγην (μην ανησυχή· ή Πισσα δεν θά το κανακήμη) Αίγυπτιαν Άθηνάν (περιμένο άνοσημόνως) Μικρόν Πανίσταρ, Δημ. Παρησιού, Κερκυραϊκήν Νύκτα (ή άρθογραφία εις τους Γρίφους· δεν τηρείται εις τή Μεταμορφώσεσιν· ναί· εις τή Κεκρυμμένα Κυβόλεα, εις κάθε φράσιν πρέπει νάνακαλύψη την λέξιν του Κυβόλεου· παρατήρησε καμμίαν Λύσιν δημοσιευθεΐσαν, να το ένοήσης) Χειμωνιάτικην Λεκαδάρα (σ' εύχαριστώ θερμώς δια τή ξεσπαθώματα, ως και δια τή σχέδια περί Συλλόγων, άλλα βλέπεισ ότι δεν είνε δυνατόν να γίνη) Άσημένιο Κύμα (καλλίον άργά, παρά ποτέ) Γλυκείαν Έλπίδα, Έλευθεράν Πατρίδα (ήστειλα και τή άλλα δύο πού έχάθησαν σ' εύχαριστώ πολύ δια τή τόνον άγάπην) Ηλιόαρχον Λάρ Γκαδ (ελήφθη) Λευκόπτερον Άγγελον (πολύ εύχαριστώ, περιμένο να μου γράψη και ή αδελφή σου και να λάβη ψευδώνυμον) Θέλειπον, Κασσιόπειαν (ναί, τώρα γράφεισ πειό ίσια· όλίγη προσπάθεια χρειάζεται ακόμη) Χρυσάετον και Άδελφόν (ήστειλα) Άστερέσσαν Νύκτα (τί βόλον ήτο ; έλησμένονσα πλέον· γράφε μου να έξετάσω) Πλησφαή Σελήνην (δεν είπα ότι δέχομαι και τον τελευταίον όπωσ και τον πρώτον;) Γαρτήν Πατάτα, Μοσσαρ της Άστρονομίας (έπε-

ρίσσευσαν 2 Τετραβόλα δι' άλλην φοράν· δεν πρέπει νάπαντήσης, διότι άλληλογαρία μεταξύ έτεροβόλων άπαγορεύεται· αν θέλεις όμως δύνασαι να φανερώσης τήνομά σου δι' ένος άπλου έπισηκεπητίου) Ζοφερόν Μεσαιώρα (ό Πρώτος έστάλη δεν είν έλαβες;) Κατασάρδα, Βασίλεα των Όρέων κτλ. κτλ.

Είς όδας έπιστολάς έλαβα μετά την 8 Νοεμβρίου άπανητήσως εις τή προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις στέλλονται μέχρι 26 Δεκεμβρίου.

Ο γάρτες των λύσεων, επί τού όποιου δέον να γράψωσι τήσ λύσεις των εις διαγωνίζονται, πωλείται εν τή Γραφήν μας εις φουλάκους, αν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ 1

708. Λεξιγραφός. Μπροσά από την ράχη μου εν άρτρο μόνο μπαίνει, Κ' ήκαφα άκούονται φωνές : Τί είνε ; Τί συμβαίνει ;

709. Συλλαβογραφός. Άν ένα φθόγγο μουσιχής με ένα νησί μες δεΐξης. Μιά τρύπα, όχι στο νερό, άλλα στη γή θάνειξης.

710. Στοιχειόγραφός. Με τή ίωτα δεν μαΐφνεις, με ώμεγα τή άλλάξεις, Κ' άπ' τή μύτη σου με πέρνεισ και στο στόμα σου με θάξεις.

711 Μεταγραμματιζόμενος. Είς τή πληθος των άστέρων καταλέγομαι κ' έγώ, Άν εν γράμμα μου άλλάξης, άνθος γίνομαι λευκό.

712. Τονόγραφός. Παλλικάρη δυνατό, θες να τή γερσίξης ; Κύνταξε, τον τόνο του να τον καταβάξης

713. Αίνιγμα Δημώδες. Έξω είνε γυαλιστερό Μέσα είνε μαλλιαρό, Κ' από μέσ' άπ' τή μολή, Βγαίνει μιά μπουκιά καλή.

714. Έσθάρα. Νάντικατασταθών οι άστερισκοί δια γραμμάτων ουτως ώστε νάναγινώσκωνται: όριζοντιώς επάνω, πόλις τής Έλλάδος· κάτω, άρχαίος έπιστήμων καθέτως, κατά σειράν :

715. Τράπεζα. Νάντικατασταθών οι άστερισκοί δια γραμμάτων, ουτως ώστε νάναγινώσκωνται: επάνω φυτόν, κάτω χώρα τής Γαλλίας, άριστορά πρόθεσις, δεξιά όρος. Καθέτως δε κατά σειράν : όπλον, μέλος του σώματος, τροφή, καρπός

716. Κεκρυμμένη Παροιμία. Πιπτουσαι τής βροχής αι σταγόνας επί των όρέων, συνανθροίζονται εις μεγάλην ποσότητα ύδατος, τή όποιον σχηματίζει μεγάλους και μικρούς ρύακας, οΐτινες μεθ' όρμης ρέοντες και παρσύροντες χώματα, πέτρας, φυτά, κτλ. κοιλάνουσι τήν γήν και σχηματίζουσι ουτως τήν κοίτην.

717-719. Κεκρυμμένα όνόματα Βασιλέων

- 1. Τόν χειμώνα τή μέταλλα ψυχραίνονται και συνάμα συστέλλονται.
2. Τή θεός μεταβαίνουμ εν τήσ έξοχός χείριν άλλαγής άέρος.
3. Σικελία και Σαρδηνία νήσοι τής Ιταλίας.
720. Άπροδόδκτον. Τί πρέπει νάφαιρέσωμ εν από δλον τον κόσμον, δια να μείνη μόνον μία νήσος ;

721. Φύδον Μιγδον. ίπεχώ εκλάρι αύγίλδν σ'κ μη πτάκυ τόνσ οίχτο !

722-726. Μαγικός Ποταμός. Τή ανταλλαγή όδν γραμμάτων έκάστης των κάτωθι λέξεων δι' ένος ποταμού, πάντοτε του αυτού, σχηματίσων άλλας τόσας λέξεις : Δίας, σήμα, άκων, χείλος, πός.

727. Σύνθετος Άκροστοιχός. * * * * *

Τή δεύτερη πρόματτα των ζητουμένων λέξεων γράψων εις τήν θέσιν των άστερισκων· έπειτα άντικατάστησον και τήσ στιγμάς δι' άλλων γραμμάτων, ώστε δια όμωσ νάποτελέσωσ εν γνωμικόν. 1. Όπλον. 2. Δένδρον. 3. Πόλις τής Ρωσίας. 4. Χρονική διαίρεσις. 5. Ζών. 6. Ούράνιον σωμα. 7. Θεά.

708. Έλληνοδύμψωνον. Η-τα-ι-ω αιω-ειε-ειοιο Ιαο α-ωηη-αι-εαο-αι-ιο.

729. Γρίφος.
άρ θε θε
Σύ-Συξ Έω + ε θε σϋς θε
θε θε

Πάσαι αι άνωτέρω Πνευματικάι Άσκήσεις εστάλησαν υπό του ΚΟΔΡΟΥ.

ΛΥΣΕΙΣ

των πνευματικων ασκησεων της 5 ης περιου ε ε
508. Δανία (Δάν, ι. α). — 509. Άραβία (άρα βία). — 510 Ροδή (ρω, δη). — 511. Ό άσός. — 512. Ό ήνος ή τή φως.
513. Σ 514 ΝΟΣΟΣ (ΚΡΙΝΟΣ ΟΣμην)
ΣΥΣ ΟΝΟΣ (ΜΟΝΟΣ)
ΚΥΤΡΟΣ ΣΟΣ (νΗΣΟΣ)
ΗΣΙΟΔΟΣ ΟΣ (πλούσιΟΣ)
ΣΕΣΩΣΤΡΙΣ Σ (θυμύΣ).

515. Σε γνωρίζω από την κόψη Του σπαθίου την τρομερή, Σε γνωρίζω από την όψη Του με βελ μετράει τή γή.

516-517. 1. Χώμα. χώρα, χώρας, χώρος, χάρος, Πάρος, Πάρος, Τάρος. 2. Τάρος. Τάρος, άγος, άλλος, άλλος, άλλα, άμα, νόμα, νήμα, μήμημα, — 518. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, ρί, ίρις, στόμα, τίς, όνος, μόνος, έσρ, νεήτης, ή μέρα. — 519. Σελήν, σφίγξ. — 520. Τή Γαλάζιον. — 521. Ότι και οι δύο είνε συνδρομηταί τής Διαπλάσεως. — 522. ΛΑΣΟΣ (1, ΜιχκήΔ. 2, Ηρα. 3, ΠόροΣ. 4, προΟ. 5, κάπροΣ). — 523. Καταδάμας τή πάθη, τή όποια διαφθείρουσ τήν ψυχήν, και καλλίεργει τήν άγάπην, ή όποια έξευγενίζει. — 524. Ίαπωνία.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τή κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ήμών ύπηρεσίας, και υπό του Οίκουμενικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παΐδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ Έσωτερικου δραχ. 7.— Έξωτερικου φρ. χρ. 8 Δι συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός και είνε προπληρωτέαι δι' εν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Έν Έλλάδι λεπ. 15.— Έν τή Έξωτ. φρ. χρ. 0,15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ εν Αθήναις Όδός Αΐόλου, 117, Έναντι Χρυσοσπηλαιώσεως

Περίοδος Β'. — Τόμ. 5ος.

Έν Αθήναις, τήν 21 Νοεμβρίου 1898

Έτος 20ον. — Άριθ. 49

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΒΕΡΝ Βραβευθέν υπό της Γαλλικής Ακαδημίας (Συνέχεια· βε σελ. 377)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ο ΔΙΡΚ ΠΕΤΕΡΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ Δεκατρείς εκ των άνδρων του πληρώματος είχαν φύγη δια τής άρπαγείσης λέμβου... Τό δυστύχημα είνε ότι ό Χήρνε δεν παρέσυρε μόνον τους όπαδούς του. Τόν ήκολούθησαν και δύο εκ των ήμετέρων — ό ναύτης Μπούρης και ό

ιστιορράφος Μαρτίνος Χόλτ, — ό τελευταίος ετύος μάλλον άκουσίως και δια τής βίας, υπό τή κράτος τής έντυπώσεως, τήν όποιαν τώ έπροξένησεν ή τρομερά εκείνη αποκάλυψις. Ούτως άπεμείναμεν έννεα : ό πλοίαρχος, ό υποπλοίαρχος, ό Ουρλιγκερλής, ό Χάρδης, ό Ένδικόττος, ό Φράνσης, ό Στέρν, ό Διρκ Πέτερς και έγώ. Όποιος δοκιμασίας μάς έπεφύλασεν ή διαχείμασις εκείνη ! Όκτια τρομερά ψόχη έμελλε να ύποστώμεν κατά τή διάστητα του πολιτικού χειμώνου ! Και όποιον θάρρος, όποια ισχύς ήθικη και σωματική άπηρεΐτο, δια νάνθέξη κανείς και να ζήση υπό τοιούτους όρους !

τὸ μέλλον θὰ ἠδύνατο νὰπαντήγη. "Όταν ἡ λέμβος ἐχάθη πλέον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, ἐπεστρέψαμεν ὄλοι εἰς τὸ σπήλαιον. Τότε ἐσυλλογίσθη τὸν Διρκ Πέτερς, ὁ ὁποῖος εἶχε μείνη ὀπίσω, μετὰ τὸν πυροβολισμόν, ἐνῶ ἡμεῖς ἐσπεύδομεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ἀκρωτηρίου. "Ό μίγας δὲν εὕρισκετο εἰς τὸ σπήλαιον. Μήπως εἶχε πληγωθῆ βαρέως ; — Πρέπει νὰ πάμε νὰ τον βροῦμε ! ἀνέκραξεν ὁ Οὐρλιγκερλής. — Ναί, ἄς πάμε ! εἶπα. — Πηγαίνομεν ὄλοι μαζί, εἶπεν ὁ πλοίαρχος Λάν Γκύ. "Ό Διρκ Πέτερς ἦτο πιστός καὶ ἀφωσιωμένος. Ποτὲ δὲν θὰ μας ἐγκατέλειπε, καὶ δὲν θὰ τον ἐγκαταλείψωμεν ! — Ἀλλὰ θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ δυστυχῆς, παρετήρησα ἐγὼ, τώρα πού ἔμαθαν ὄλοι τὸ μυστικόν του ; — Εἶπα τότε εἰς τοὺς συντροφους μου, διατὶ εἰς τὴν διήγησιν τοῦ Ἀρθούρου Πύμ τὸ ὄνομα τοῦ Νεδ Χόλτ εἶχε γίνῃ Πάρκερ, καὶ ὑπὸ ποίας περιστάσεις ὁ μίγας μοι ἀπεκάλυψε τὸ μυστικόν τοῦτο. — Μόνον εἰς σὰς, κύριε Ζώρλιγ, τὸ εἶχεν ἐμπιστευθῆ ὁ Διρκ Πέτερς ; ἠρώτησε τότε ὁ πλοίαρχος Λάν Γκύ. — Μόνον εἰς ἐμέ, πλοίαρχε. — Καὶ δὲν το εἶπατε ποτὲ εἰς κανένα ; — Ἀπολύτως. — Τότε δὲν εἰμπορῶ νὰ ἐνοήσω πὼς τὸ ἔμαθεν ὁ Χήρνε ! — Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθην, ὅτι ὁ Διρκ Πέτερς εἰμπορῶ νὰ ἐπροδῶθῃ μόνος του, παραληρῶν εἰς τὸν ὕπνον του. Ἐπειτα ὁμως ἐνθυμήθην ἕνα περιστατικὸν πολὺ σπουδαῖον : ὅταν ὁ μίγας μοι διηγῆθῃ τὴν σκηνὴν τοῦ Κράμπου καὶ μου ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ Πάρκερ δὲν ἦτο παρὰ ὁ Νεδ Χόλτ, εὕρισκετο εἰς τὸν θαλαμίσκον μου, τοῦ ὁποῖου μίαν θυρίδα, ἡ πρὸς τὴν πρύμνην, ἦτο ἀνοικτὴ. Δὲν εἶνε ἀπίθανον λοιπὸν νὰ ἤκουσε τὴν συνομιλίαν μας ὁ πηδαλιούχος ... ἀκριβῶς δὲ ὁ Χήρνε εὕρισκετο εἰς τὸ πηδάλιον τὴν ἑώραν ἐκείνην, καὶ μάλιστα, διὰ νὰκούσῃ καλλιτέρα βέβαια, εἶχεν ἀφήσῃ τὸν τροχὸν καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰναποδογυρισθῆ ὁ Ἄ λ θ ρ α ν ο ς . . . — Τὸ ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ Τζέμ Βέστ. Ἐπὶ πληξῆ τότε τὸν ἄθλιον ἐκείνον καὶ τον ἐφυλάκισα εἰς τὸ κῦτος.

“Ο Διρκ Πέτερς . . . ἐσκήνω κρατῶν ἐν σῶμα ἀναίσθητον.” (Σελ. 386, στήλ. γ΄.)

την φυχή των ή άμιλλα ! Τι εύεξίαν πού αισθάνεται τὸ σῶμα γυμναζόμενον οὕτω ! Καί πούσόν ἡδονικόν εἶνε τὸ θερμόν ἐκεῖνο λουτρόν, τὸ ὁποῖον οἱ νεαροὶ ἀθληταὶ λαμβάνουν μετὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος, καθαρίζοντες τὸ σῶμα, ἀπὸ τὸ ἔλαιον διὰ τοῦ ὁποίου τὸ εἶχαν ἀλείψῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἄμμον τῆς κονίστρας, ἢ ὁποία εἶχε κολλήσῃ ἐπ' αὐτοῦ.

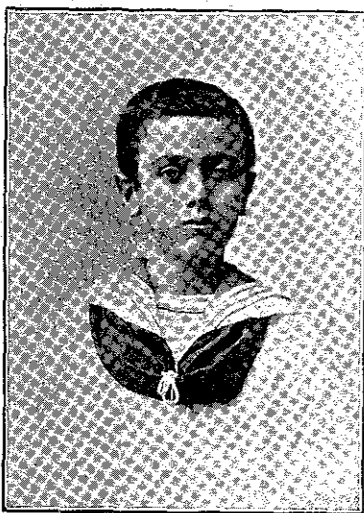
Ἄλλὰ διατί νά σας τα ἐπαναλαμβάνω ; Ὁ Πρόσας σάς τα περιέγραψε τόσον ὠραῖα ! Τὸ Ζ' Κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον ἐπιγράφεται «Εἰς τὴν Παλαίστραν» εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ θαυμαστότερα τοῦ βιβλίου, τόσον διὰ τὴν ἱστορικὴν του ἀκρίβειαν ὅσον καὶ διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ τὸ κάλλος τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκείνης ἀναπαραστάσεως. Σᾶς συμβουλεύω νά το ἀναγνώσετε πολλάκις.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΤΩΝ

Εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως

ΠΕΡΣΕΥΣ

Βραβευθεὶς εἰς τὸν 54ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων.
(Ἴδε σελίδα 318)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Γερὸν ὅταν εἶνε πλοῖο
κι' ὁ πλοίαρχος σοφὸς
κ' ἡμέρα ταξειδεύω
καὶ νύχτα δίχως φῶς.

Γερὸν ὅταν ἔχω σῶμα
καὶ τὸ μυαλὸ γερὸ
ἐς τὸν βίον μου ἀρμενίζω
μὲ δ,τι θεὸς καιρὸς :

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ—ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Πέρασαν οἱ παπάδες φορεμένοι, λιβάνισαν τὸ ἀεράκι τὸ δροσερὸ πέρασε καὶ λαὸς πολλὸς συθρωπὸς καὶ πῆγαν ἐστὸν κατάξερὸ τὸν κάμπο, νὰ παρακαλέσουν τὸ Θεὸ, νὰ στείλῃ εύεργετικὴ βροχὴ.

Σὺν ἔφυγαν, καὶ ἔδωσε ὁ φλογερός ὁ ἥλιος, πού τώρα μῆνες, χωρὶς σύννεφο νά τον θαμπώσῃ, ἔλαμπε καὶ ἐξέρανε τὴ γῆ, τὰ φυτὰ ἔκαμαν συμβούλιο κι' αὐτὰ, παράκλησι νὰ κάμουν ἐστὸ Θεὸ.

Διγοθυμισμένα ἐστὶς νύκτας τῆς ἀδροσῆς τὸ σκοτάδι, ἔλεγαν τὴ γνώμη τους καὶ ἀποφασίσθηκε, ὕστερα ἀπὸ πολλὴ συζήτησι, νὰ μιλήσῃ ἐστὸ Θεὸ ἀπὸ μέρους ὄλων, τὸ ὑπερῷο κεντρικόν, πού συνώρευε μὲ τὰ σύννεφα καὶ πού θὰ ἔφθανε εύκολώτερα ἐστὸν Πλάστη ἢ φωνὴ του.

«Αὐτήσου μας, Θεέ μου, λυπήσου τὰ παινεμένα σου ἐργόχειρα, λυπήσου τὰ παιδιὰ σου !» ἔλεγαν τὰ φυτὰ κι' ἀπ' τὰ κατάξερά των πέταλα, ἔσταζε ἡ τελευταία των δροσιά, σὺν δάκρυ φωτερὸ.

Τὸ κυπαρίσσι τεντώθηκε ἀκόμη περισσότερο καὶ εἶπε : — «Θεέ, ὅταν τὸν κόσμον ἐκτίξῃς μὲ τὸ λόγο σου, συλλογίσθηκες νὰ κτίσῃς καὶ κάτι ἀδύνατα κτίσματα, πού χάνονται μ' ἓνα φύσημα τοῦ βορείου.

«Τώρα, καιρὸ πολλὸ ἔχεις νὰ στείλῃς τὴ βροχὴ σου τὴ θαυματουργή» αὐτὰ διψοῦν καὶ χάνονται. Σήμερα ἔρχομαι ἀπὸ μέρους των νὰ σε παρακαλέσω, νὰ στείλῃς τὴ βροχὴ σου. Καὶ ἂν σὲ ἐνοχλῶ, αἰτίᾳ δὲν εἶμαι βέβαια ἐγώ, παρὰ ἡ δικὴ σου ἢ ἀδαρεσιά νὰ κάθῃσαι καὶ νὰ φέρῃς ἐστὸν κόσμον τόσφ ἀνίσχυρα κτίσματα.

«Εγὼ ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε δὲν ἔχω ἀντέχω καὶ ἐστὴν ξεραῖλα, ἀντέχω καὶ ἐστὴν παγωνιά. Ζῶ χωρὶς κανέναν νὰ φροντίξῃ γιὰ τὸ λάδι τῆς ζωῆς μου. Κ' ἐσὺ ἂν μὲ ξεχάσῃς, ἐγὼ πάλι γίγαντας, ὅα στέχω ἀντίκρου σου.»

Αὐτὰ εἶπε τὸ κυπαρίσσι. Τὰ φυτὰ δὲν κατάλαβαν, τί εἶπε μὰ εἶδαν τὸν οὐρανὸ νὰ σκοτεινιάσῃ καὶ χάρηκαν. Καὶ εἶπε τὸ κυπαρίσσι τὸ ἀλύγιστο :

— Αἶ, παιδιὰ, τὸ βλέπετε ; ἐμᾶς τοὺς δυνατοὺς μᾶς ἀκούει πάντα.

Μὰ ἐκεῖ, πού τὰ ἔλεγε αὐτὰ, κεραυνὸς μὲ λάμψι τῆς κολάσεως ἔπεσε ἐστὴν κορφή τοῦ κυπαρισσοῦ καὶ το κατάρταξε.

Ἀκούσθηκε καὶ μιὰ φωνὴ πού ἔλεγε : «Ἐσὺ πού ἔχεις μέσα σου τόση δύναμι καὶ ζωὴ, πού μπορείς νὰ ζήσῃς καὶ ἂν ἀκόμα ἐγὼ σὲ ξεχάσω, πάντα ἡ οἰκογένειά σου, ὑπερήρανο δένδρον, νὰ κατοικῇ ζωντόνεκρη ἐστὶς νεκροταφεῖα μέσα.»

Τὰ φυτὰ τρώμαζαν ἀπὸ τὴ θεϊκὴ ὄργη, μὰ ἤξευραν πῶς κάτω ἀπ' τὴν ὄργη, βρίσκεται πάντα καὶ ἡ εύσπλαχνία

τοῦ πατέρα, καὶ ἀποφάσισαν νὰ στείλουν ἄλλον πρεσβευτὴ.

Μὰ ὅλα λιγοθυμισμένα κανένα δὲν βαστούσε, καὶ ὄλα ἐγέρνανε ἐστὴ γῆ. Τότε μιὰ τριανταφυλλίτσα τοῦ ἀγροῦ, πού ἀκόμα ἦταν ζωντανή, ἀνοίξε τὸ χεῖλῃ της τὰ τριανταφυλλιά καὶ εἶπε :

«Θεέ μου, δὲν ξεύρω ἂν θὰ φθάσῃ ἡ προσευχὴ μου ἐστὸν ἅγιό σου θρόνον, εἶμαι τόσφ μικρὸ καὶ ταπεινὸ καὶ ἀσήμαντο φυτὸ, πού τρέμω.

«Γιὰ μένα δὲν παρακαλῶ ἐγὼ ἂν λείψω, ἡ ἀρμονία τοῦ κόσμου σου δὲν θὰ χαλάσῃ μὰ τὰ ἄλλα τὰ φυτὰ, πού τρέφουν τὸν αὐθέντη μας τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνα σπλαχνίσου τα καὶ δροσίσε τα.

«Εἶμαι ταπεινὸ ἀγριολούλουδο, καὶ ἀροῦ κατάδεχθηκας νὰ φέρῃς καὶ μένα ἐστὸν κόσμον, θ' ἀκούς βέβαια, πῶς κάμνω κ' ἐγὼ τὴν πρωϊνὴ μου προσευχὴ, καὶ πῶς σ' εύχαριστῶ γιὰ τὴ βροχὴ καὶ γιὰ τὸν ἥλιο σου.»

Μιὰ γλυκεῖα μοσχοβολιτάδα σὺν λιβάνι ἀτίμητο, ἀνέβηκε ἐστὸν οὐρανὸ, καὶ ὁ πατέρας ὁ Θεὸς χαμογέλασε καὶ ὕστερα δάκρυσε ἀπὸ συγκίνησι πῶς φυτὰ τόσφ μικρά, αισθάνονται κι' αὐτὰ εύγνωμοσύνη !

Τὸ δάκρυ τοῦ Θεοῦ ἦ τὸ χαμόγελο, καλὰ δὲν ξεύρω, ἔστειλε ἐστὴ μάνα γῆ βροχὴ, καὶ ἔπιναν τὰ διψασμένα τὰ φυτὰ καὶ σήκωναν τὰ κεφαλάκια τὰ μυρωμένα κ' εύχαριστοῦσαν τὸ Θεὸ.

Ὅλα μαζὶ εύχαρίστησαν καὶ τὸν πρεσβευτὴ, τὴν τριανταφυλλίτσα, κ' ἐκείνη κοκκινολόγησε ἀκόμη περὶ πολὺ ἀπ' τὴ ντροπὴ της.

Κ' εἶπ' ὁ Θεός :

— Μικρὸ ἀδύνατο καὶ τρυφερὸ ἀγριολούλουδο, μὲ τὸ πολὺ τὸ μῦρο καὶ μὲ τὴ ντροπαλὴ τὴ χάρη, νὰ γίνῃς βασιλέας ἐς ὅλα τὰ λούλουδα, ἐς ὅλα τὰ βέτανα ἐσένα νὰ προσκυνοῦνε βασιλεῖα τους τὰ πλατάνια τὰ αἰωνόβια, ἐσένα τὸ σιτάρι τὸ ξανθὸ πού εἶνε τοῦ ἀνθρώπου ἡ ζωὴ, ἐσένα καὶ τὸ μῆλο, πού γιὰ τὴ ζυνὸγλυκὴ γεύσι του καὶ τὴ χερωπὴ θωριά του, ὁ ἄνθρωπος τὰ λόγιχα τὰ δικὰ μου ἐξάσας.

Γύρισεν ὁ γέρω πλάτανος, νὰ ἰδῇ πῶς θὰ φερθῇ τὸ τριαντάφυλλο ὕστερα ἀπὸ τὰ μεγαλεῖα πού τοῦ ἐχάρισε ὁ Θεός. Μὰ ἀνθίξε πάντα τὸ ἴδιο πορφύρα τὸ περίχυνε περὶ πολὺτιμη ἀπ' ὄλαις τῆς πορφύρας, τὸ ἐρύθημα τῆς ἐντροπῆς. Τὸ ἴδιο μῦρο πάντα ἔχυνε καὶ τὸν ἀέρα τὸν μοσχοβολοῦσε. Δὲν ἀψήλωσε καθόλου μόνον τὸ μικρὸ δένδρακι εἶχε ἀγκάθια μυτερὰ γιὰ τοὺς κόλακας πού πλησίαζαν.

— Σὲ προσκυνῶ, βασίλειά μου πολυχρονεμένη, εἶπε ὁ γέρω πλάτανος ἀπὸ οἱ κόλακες σιμά σου δὲν σιμώνουν, ὁ λαὸς θὰ ἰδῇ καλὸ ἀπ' τὰ χέρια σου.

ΔΑΞΕΑΝΑΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΠΑΤΡΙΔΑ

Μόνον ὁποιος ζῆ σὲ ἔένα μέρη Μόνον αὐτὸς αισθάνεται καὶ ἔξερει, Τι εἶνε ἡ πατρίδα ἡ γλυκεῖα, Καὶ ἂν ζῆ σὲ μέρη ἑακουσμένα, Κι' ἂν παλάτια μαρμαροκτισμένα Ἐχῃ μὲς ἐστὰ ἔένα κατοικία.

Ἡ ζωὴ του ὄλα εἶν' ἀλλαγμένη, Γύρω του ἀκούει γλώσσα ἔξνη, Ἐένες βλέπει γύρω του μορφές, Ἐένον δρόμοι, σπιτία καὶ παλάτια, Καὶ τοῦ κάκου ψάχνουνε τὰ μάτια Ναῦρουνε ἐνθύμησες κρυφές.

Ποῦν' ὁ κῆπος, πούχει πρωτοπαίξι ; Ποῦν' ἡ ἔεοχῃ, πού ἔχει τρέξι Εὐθύμο παιδάκι μιὰ φορὰ ; Ποῦνε τὸ βουνὸ τὸ μυρωμένο ; Ποῦν' τὸ μονοπάτι τ' ἀνθισμένο, Πούκκεε λουλούδια μὲ χαρὰ ;

Ποῦνε τὸ μικρὸ του τὸ σπιτάκι ; Ποῦνε τὸ δικὸ του καμαράκι, Πού συνήθις ἦσυχια νὰ ζῆ ; Ποῦν' ἐκεῖνοι, πού τον ἀγαποῦσαν Κ' οἱ καρδιές των σύμφωνα χτυποῦσαν Ἐστὴ δικὴ του, πάντοτε μαζὶ ;

Δὲν συγκαίρουν τούτοι ἐστὴ χαρὰ του, Καὶ δὲν κλαῖν ἐστὴ μαῦρη συμφορὰ του, Ἐχουν ἄλλες λύτες καὶ χαρές. Καὶ καμμιὰ καρδιά ἐδῶ δὲν πάλλει, Ἐν γενῇ ἡ πατρίδα του μεγάλη, Ἡ ἂν τὴν πλοκώσουν συμφορές.

Ποῦνε, μὲς ἐστὰ πρόσινα ντυμένος, Ποῦν' ὁ τάφος ὁ ἀγαπημένος, Πούκανε μὲ δάκρυα προσευχὴ ; Ὅλα ἄχ ! μακρὰ χουνε πετάξι, Κι' ὅπου ἐδῶ τριγύρω κι' ἂν κυτᾶξῃ, Εἶνε ἔξνη, ἔξνη ἡ ψυχῃ.

Μόνον ὁποιος ζῆ σὲ ἔένα μέρη, Μόνον αὐτὸς αισθάνεται καὶ ἔξερει Τι εἶνε ἡ πατρίδα ἡ γλυκεῖα, Καὶ ἂν ζῆ σὲ μέρη ἑακουσμένα, Κι' ἂν παλάτια μαρμαροκτισμένα Ἐχῃ μὲς ἐστὰ ἔένα κατοικία.

N. I. ΧΑΤΖΙΑΚΗΣ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 379)

Οἱ δύο ἄνδρες ἐπερίμεναν ἀπέξω μὲ ἀγωνίαν, ἔως ὅτου ἤκουσαν ἀπὸ μέσα τὴν φωνὴν τοῦ Γιαννάκη.

— Ἄ, νὰ καὶ ἡ Μηλιά ! Τώρα εἰμαστε καλά !

Τὰ δύο παιδιὰ μὲ τὸν Ζοζὺν ἔμειναν ὀλίγον κάτω, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Μεγάλου Βράχου, διασκεδάζοντα μὲ τὰ κινήματα τοῦ μαύρου ὑπηρέτου, ὁ ὁποῖος πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του ἔβλεπε «τέτοια πράγματα» καὶ τα εἶχε χάσῃ...

— Ἄ, τί ὠραία καλαμωτὴ ! ἀνέ-

κραξε. Κ' ἔχει μέσα ἓνα σωρὸ ψάρια ! — Ὅτὰ τα πάροουμε ἐστὸ γυρισμὸ, εἶπεν ἡ Μηλιά. Τώρα πᾶμε ἀπάνω νὰ πάροουμε τὸ κουτί. Μόνον γι' αὐτὸ ἤλαμα !

Ὁ Γιαννάκης ἐπροπορεύθη καὶ ἀνέβη τὴν κλίμακα μὲ ταχύτητα καὶ εύκολίαν. Καὶ ἄμα ἔφθασεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου, ἐστάθη ὡς νάναβῃ καὶ ἡ Μηλιά μὲ τὸν Ζοζὺν.

— Τώρα θὰ κάμουμε φωταφία ἐστὸ πκλάτι μας ! εἶπαν ἔχω κερὰ καὶ σπύρτα. Νά, πάρε Μηλιά, πύρε Ζοζὺν... Καὶ ὁ μικρὸς τοῖς ἐμοίρασεν ἀπὸ ἓνα κερὶ.

Ἄλλὰ μόλις ἐβδῆκαν μέσα εἰς τὸ σπήλαιον, τὸ ὁποῖον ἐφωτίσθη ἔτσι ἔξαφνικά, εἶδαν κάτι σὰν πέπλον μαῦρον, πού ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὸν τοῖχον καὶ τοὺς ἐπερικύκλωσε, καὶ ἐστρηγογύριζεν ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια των μὲ ἓνα θόρυβον περιεργον.

— Μάνα μου ! νυχτερίδες ! ἰφώναξεν ἡ Μηλιά μὲ φρίκην. Καὶ ὤρμησε νὰ ἐδῃ ἀπὸ τὸ σπήλαιον, σὺν τρελλῇ, μὲ φωνές δυνατές.

Ὁ Ζοζὺς ὅμως ἔτρεξε καὶ τὴν ἐκράτησε.

— Πῶς κάμνεις ἔτσι ; εἶπε ἡ νυχτερίδες θὰ φύγουν καὶ δὲν θὰ ξαναγυρίσουν ὅσφ ἔχομεν φῶς. . . Ἐλα, μὴ φωνάζῃς ! τί ὅλ νομιστὴ ὁ κύριος ἂν σικκούσῃ ;

— Μὴ της βλέπῃς, νὰ μὴ της φοβάσαι, εἶπεν ὁ Γιαννάκης καὶ πλησιάσας, ἐσκέπασε διαιμῆς ὄλον τὸ κεφάλι τῆς ἀδελφῆς του μὲ ἓνα ὕφασμα.

— Τί εἶν' αὐτὸ ; εἶπεν ἡ Μηλιά, προσπαθοῦσα νὰ ἐλευθερωθῇ.

— Ἄρῃσε πρώτα νὰ φύγουν ἡ νυχτερίδες, καὶ ὕστερα σοῦ το βγάξω.

Μετὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας δὲν ὑπῆρχε, οὔτε μιὰ νυχτερίς μέσα εἰς τὸ σπήλαιον καὶ ὁ Γιαννάκης ἐτράβηξεν ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς ἀδελφῆς του τὸ ὕφασμα, τὸ ὁποῖον ἐκείνη ἀνεγνώρισεν ἀμέσως : ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ ὑποκάμισα τοῦ ναύτου, τὰ ὁποῖα εἶχε μικρὴν δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὸν ἀδελφόν της, καθὼς ἐνθυμῆσθε.

Ἐκύτταξε γύρω της ἡ Μηλιά καὶ ἐπανεῖδε μὲ πολλὴν συγκίνησιν τὰ πράγματά των, ὅπως τὰ εἶχαν ἀφήσῃ : τὸ φύβινον στρώμα, τὴν κουβέρταν, τὸν σάκκον τοῦ ναύτου καὶ τὸ κιβώτιον μὲ τὰ παξιμάδια, ἀδειανόν. Ἐκεῖ κοντὰ ὑπῆρχε καὶ τὸ σκέπασμα τοῦ βαρελιοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε βάλῃ ὡς σημάδι εἰς τὸ

μέρος, ὅπου εἶχαν κρύψῃ τὸν θησαυρόν. — Περιεργον πρᾶγμα ! εἶπεν ἡ Μηλιά μού φαίνεται ὅτι ὁ λάκκος πού ἐσκάψαμε δὲν ἦταν τόσφ κοντὰ ἐστὸν βράχο. Λὲς καὶ κάποιος ἤλθε καὶ μετετόπισε τὸ σκέπασμα.

— Δὲν το πιστεύω, εἶπεν ὁ Γιαννάκης ὅτὰ σκάψουμε καὶ ὅτὰ ἰδοῦμε. Ἐλα, Ζοζὺν, οἱ δύο μας.

Ἐπῆραν τὰς ἀξίνας καὶ ἐσκαψάν σε δύο τρία μέρη, ἀλλὰ δὲν ἤρξαν τίποτα. Ἡ Μηλιά εἶχεν ἀπελπισθῇ καὶ ἔκλαιγε. — Τί θὰ ποῦμε ἐστὸν κύριον Γαζῆ, ἂν γυρίσουμε μὲ ἄδεια χέρια ; ἔλεγε. Ἐξάφνα ὅμως τῆς ἤλθεν ὡς μιὰ ἐμ-

«Ἦνοιζαν ἀμέσως τὸ σκέπασμα, καὶ εἶδαν ὅτι ἦτο γεμάτον ἀπὸ λαμπρὰ πετράδια...» (Σελ. 389, στήλ. γ')

πνευσις, ἤρπασε μιάν ἀξίνην καὶ ἤρχισε νὰ σκάπτῃ πλησίον τῆς δεξαμενῆς. . .

Σὲ λίγο βγάξει μιάν φωνὴν :

— Ἄ !.. αισθάνομαι κάτι τι σκληρὸ !.. Ὅτὰ εἶνε τὸ κουτί.

Καὶ γονατίσασα, ἀπεμάκρυνε μὲ τὰ χέρια της τὸ χῶμα. Τότε ἐφάνη ἓνα πανί. . .

— Γιαννάκη, τὸ ἤρρα ! ἔλα νὰ με βοηθήσῃ !

Ἡ Μηλιά ἐσκυψεν, ἐσῆκωσε τὸ δέμα, τὸ ἐξεδίπλωσε καὶ τὸ χρυσὸ κουτί ἐφάνη... Ἦνοιζαν ἀμέσως τὸ σκέπασμα, καὶ εἶδαν ὅτι ἦτο γεμάτον ἀπὸ λαμπρὰ πετράδια. . . Κανείς δὲν εἶχε πειράξῃ τὸν θησαυρόν.

— Πᾶμε !.. πᾶμε γρήγορα ! εἶπεν ἡ Μηλιά.

Καὶ πρὶν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ παλάτι

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Αἰδίου, 117, ἔναντι Χρυσοσηπτακωτιστικῆς

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1898 **Ἔτος 20^{ον}—Ἀριθ. 50**

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΒΕΡΝ
Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια ἴδε σελ. 385)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.
ΕΝΑΕΚΑ ΕΤΗ ΕΙΣ ΟΑΙΓΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ

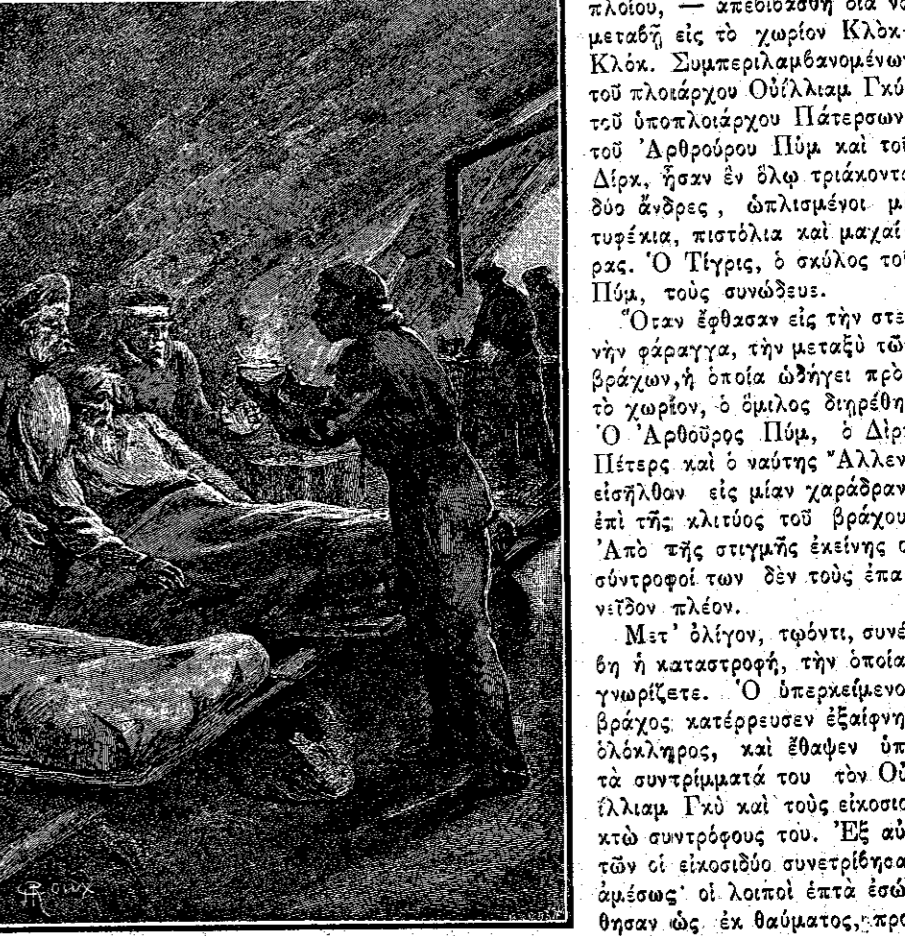
Ὁ τίτλος τοῦ παρόντος κεφαλαίου φανερόντι, ὅτι αἱ περιπέτειαι τοῦ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ τῶν συντρόφων του μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰάννας, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐν τῇ νήσῳ Τσάλλα διαμονῆς των ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἀρθούρου Πύμ καὶ τοῦ Δίρκ Πέτερς, θὰ ἐκτεθῶσιν ἐν συντομῷ.

Ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ τρεῖς ἄλλοι ναῦται, ὁ Τρίνκλης, ὁ Ροβέρτος καὶ ὁ Κοβίνος, μετεκομίσθησαν ἀμέσως εἰς τὸ σπῆλαιον καὶ ἐκεῖ ἠδυνήθησαν νὰ συνέλθουν ταχέως. Ἡ πεῖνα, καὶ μόνον ἡ πεῖνα, τοὺς εἶχεν ἐξασθενίσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ τοὺς ἐκλαμβάνη τις ὡς νεκρούς. Ἦρκεσε δὲ ὀλίγη τροφή καὶ μερικά κύπελλα τῆς οὐραίου θερμοῦ, ἀναμειγμένου με οὐίσκη, διὰ νὰ νικηθῶσιν αἱ δυνάμεις των καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ζωὴν σχεδὸν αὐτοστιγμῆι.

Δὲν θὰ περιγράψω διὰ μακρῶν τὴν συγκινητικωτάτην σκηνήν, ἣτις ἐλαβε χώραν ὅταν ὁ Οὐίλλιαμ ἀνεγνώρισε τὸν ἀδελφόν του Λάν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶπω ὅτι τὴν ἡσθάνθημεν εἰς τὰ βῆθη τῆς ψυχῆς μας, ὅτι ἐκλαύσαμεν ἄλλοι, καὶ συγχρόνως ἀνεπέμψαμεν πρὸς τὸν Ἰψιστον θερμοστάτην προσευχὴν εὐχαριστίας. Τόση ἦτο ἡ χαρὰ τοῦ παρόντος, ὥστε δὲν ἐσυλλογιζόμεθα πλέον τοὺς ἀγνώστους κινδύνους τοῦ μέλλοντος... Ἄλλως τε, ἡ θέσις, καὶ δὲν μετεβλήθη διαμιάς,

διὰ τῆς παρουσίας τῆς λέμβου ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχαμεν τώρα εἰς τὴν διάθεσίν μας ;
Ὁρεῖλω νὰ εἶπω, ὅτι ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἱστορίαν του, ἠθέλησε νὰ κούσῃ πρῶτα τὰς ἰδικὰς μας περιπετείας. Οὕτω με ὀλίγας λέξεις ἔμαθε τὰ κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ νεκροῦ τοῦ Πάττερσον, τὸ ταξιδίον μας μέχρι τῆς νήσου Τσάλλα, τὸ ναυάγιον τοῦ Ἀλβέρτου καὶ τέλος τὴν προδοσίαν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐμαθεν ἐπίσης πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζεν ὁ Δίρκ Πέτερς σχετικὸν πρὸς τὸν Ἀρθούρον

Πύμ, τὸν ὁποῖον ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐνόμιζε νεκρόν, διότι εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι ἐτάφη ὑπὸ τοὺς βράχους τοῦ Κλάκ-Κλόκ, μετὰ τῶν ἄλλων ναυτῶν τῆς Ἰάννας, μ' ἐκπληξίν του δὲ καὶ χαρὰν ἤκουε τώρα ὅτι εἶχε σωθῆ ἐκ τῆς καταστροφῆς ἐκείνης.
Εἰς τὰς διηγήσεις ταύτας ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ ἀπεκρίθη, συγκεκριμένως τὰ κατὰ τὴν ἐνδεκαετῆ διαμονὴν του ἐπὶ τῆς νήσου Τσάλλα.
Ὡς ἐνθυμῆσθε, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828, ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς Ἰάννας —ἐκτός ἐξ ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον μείνη

Ἦρκεσαν ὀλίγη τροφή καὶ μερικά κύπελλα ζεστοῦ θερμοῦ... (Σελ. 393; σελ. α')

(πρὸς τοῖον νὰ στελεωθῶν τὸ τετραδίων πού μου ἔστειλες ;) **Ἀυτοκράτειραν Θεοδώραν** (ἴδε !)
Γιαννάκη Μαυρίκων (τὴ φράση ἢ Γραμμὴν καὶ τὴν ὁποίαν γράφει τὰς λύσεις· σὺν τυπωμένῳ εἶνε ! τὴ καλὰ ἂν εἶχαν ὅλοι !)
Παῖδι τοῦ Λαοῦ (ἔστειλε) **Ἑλένη Μπερματζίδου** (ἔστειλε) **Β. Π. Πανῶν** (τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα σου εἶχε δημοσιεύσῃ καὶ ἄλλοτε θέλω ἀ δημοσιεύσῃ) **Τρεχαγυροπούλου**, **Δ. Π. Ἀρβαν** (ἔς σου γράψῃ εὐχαρίστως, καὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμον τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῆι) **Νικόλαον Μ. Βλάσην**, **Ὀκταετῆρον Ἀρόνον** (εὐχαρίστως δέχομαι καὶ τὴν ἀδελφούλαν σου, μετὰ τὸ ψευδώνυμον πού θέλει· ἰλλὰ νὰ μου γράψῃ) **Κόμησσαν τοῦ Φαλήρου**, **Βασιλέα τῶν Κυκλάδων** (πολύ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολὴ σου) **Δημιτρίδα Βάλου** (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς τόσο καλὰς διαθίσεις· ἐμπρὸς λοιπόν !)
Δεσποινίδα Ἀη-Λογγ-Τσάγγ, **Μπουμπουνιόμο Μυαλό** (τόσον πολὺ ἰδιαιτέρας πληροπορίας δὲν δημοσιεύω) **Χριστόφορον Κολμβρον** (βεβλὼς δεκτός!) **Γλυκύλαλον Ἀηδόρα** (διὰ τὴν περιόπτειν τὸν Χάρτην τῶν λύσεων καὶ κατανοῖεις ἐν μέρει τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγινε ;)
Δ. Ἀπίλαρ, **Ἀριστράτηγον Μιλτιάδην** κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 2' Ἰανουαρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψαι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνιστικῶν, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φοκίλλους, ἂν ἕκαστος περίεχι 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ 1

750. Δεξιόγριφος.

Ἄντωνυμία με χαρὰν ἂν ἐνωθῆ, ὦ φίλοι,
Εἰς ἓνα τόπον ἔρρησον ἀμέσως θά μας στείλῃ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου

751. Στοιχειόγριφος.

Ἢίμαι μαύρο, σκοτεινὸ
Ἄν ἀκέφαλο μ' ἀρῆσῃ
Καὶ ἔτα χέρι μου πιδῶ
Ἄν κεφάλι μου κολλήσῃ.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Φικιάδου

752. Αἶνιγμα.

Ἐπὶ τῆς θαλάσσης κείμεαι.
—Ἢ ἂν θες περὶ φανερὰ—
Νῆσος τῆς Ἑλλάδος εἰμαι
Καὶ πουλὶ . . . χωρὶς οὐρά.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Σελεύκου τοῦ Κερραυνοῦ

753. Δημιῶδες Αἶνιγμα.

Σκλάβος καὶ φυλακισμένος
Μὲ καὶ κοσμογυρισμένος.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιστικτοῦ

754. Κυβόλεξον.

- 1.—Τοῦ Ἄρεως τραγοῦδι ἀρρηνωπὸν.
 - 2.—Μία τῶν Ἀναλίου ἀδελφῶν.
 - 3.—Θεὸν ἐγὼ δηλῶ ρωμαϊκόν.
 - 4.—Ἐπιρρημὰ τὴ εἶμαι τοικικόν.
 - 5.—Εἶμαι νησιὸν πολὺ πολὺ μικρόν.
- Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Λουσιῦ

755. Κρυπτογραφικόν.

- 1 2 3 4 5 6 3 6 7 = Ἀρχαῖος Ποιητής.
 - 2 6 4 1 = Δένδρον.
 - 3 4 6 7 = Νῆσος.
 - 4 2 4 7 = Θεά.
 - 5 1 2 6 7 = Πιόνιον.
 - 6 2 6 7 = Μέρος γῆς.
 - 7 9 1 2 2 1 = Γυνὴ ἑβραία
- Ἐστᾶλη ὑπὸ Γεωργίου Καραμαχῆ

Μικρὸ Μυστικὸ ἐπιθυμοῦν νὰ-καλλᾶξουν : — ὁ Ἄρατος μετὰ τὸν Κόδρον, Δούσον, Κραυγῆ τῆς Πατρίδος καὶ Ἰπποκλή τῆν Γουλιέλμου — ἡ Κυματίζουσα Θάλασσα μετὰ τὸ Τί με Μέλει, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα καὶ Ἀκτίνα Ἥλιον (ἢ ἔξ Ἀθηνῶν) — ἡ Βασιλίσα Μαργῶ μετὰ τὴν Πουήτριαν Σαπφῶ, Ἀνδαλουσίαν, Κροκόδειλον τοῦ Νεῖλου, Ταυαγρίαν Κόρη καὶ Πάλλουσαν Καρδίαν — ἡ Φελλίαν μετὰ τὴν Ἰριδα καὶ Μερόπην Μαρίων — ὁ Πέτρος Δ. Πολιτάκης μετὰ τὸν Βασιλέα τῶν Ὁρέων καὶ Πύρρον — ἡ Ἀνεμοστρόβιλος μετὰ τὸν Ἀρκεῖτον καὶ Φρούριον τῆς Κερκύρας — ἡ Ἰπποδάμεια μετὰ τὸν Μικρόν Ἰππέα — ἡ Χειμωνιάτικη Λακαδά μετὰ τὸν Εὐφορίωνα καὶ Πράντα — τὸ Ὁραῖον Τριανταφυλλάκι μετὰ τὸν Γενναῖον Λέσβιον — τὸ Δαιμονάκι μετὰ τὸν Φάλλωνα Ρύακα — ὁ Μικρὸς Διάβολος μετὰ τὸν Δούσον, Ἰπποκλή τῆν Γουλιέλμου, Ἀδεργινόν, Φάλσταφ καὶ Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας — ὁ Νικητὴς τῆς Ἀουσερλίτσας μετὰ τὸ Ἦσογ Ἀεράκι, Ἀ. Γριον Μάγδην, Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας, Δ. Ἀπίλαρ καὶ Μικρόν Τυμπαριστήν — τὸ Παιδὶ τοῦ Λαοῦ μετὰ τὸν Στρατηγὸν Ἀρρίβαν — ἡ Μικρὰ Πιανίστρια μετὰ τὴν Ἑλένην Μαργαριτίδου καὶ Ἀδάμ Θεοφιλάκην — ὁ Βασιλεὺς τῶν Κυκλάδων μετὰ τὴν Ναυτοπούλαν καὶ Σερηγευμένην Σοφίαν — ὁ Ἀριστράτηγος Μιλτιάδης μετὰ τὴν Κόρη τοῦ Γαλιῶ, Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρίδην, Μικρόν Πιανίσταν, Θάλασαν καὶ Ἑλένην Γλαράκη — ὁ Δ. Ἀπίλαρ μετὰ τὸν Σποριδάνα Ἀντωνόπουλον καὶ Θεμιστολὴν Γκιτάκαν.

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : **Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα** (πολύ μας ἤρεσεν ὁ διάλογός σου· τὰ περὶ ἂν ἐρωτᾶς ἐλήφθησαν.) **Ἰωάννην Ν. Καζούλλη** (ἔστειλε) **Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου** (νὰ κάμνῃς ὀλίγας, καὶ νὰ προσπαθῆς νὰ γίνωνται ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερα· τὸ Ἀρχιναύαρχον π. χ. μοῦ στέλλει κάθε τόσον ὅπο πέντε ἕως ἔξ Ἀσκήσεις· ἄλλ' εἶνε ὅλοι μία καὶ μία !)
Δούσον (ναί, τὸ ἀboldly τοῦ ἀγγλικῶν κειμένου ἔγινε badly· ἄλλ' ὅλοι ἐνόησαν ὅτι ἦτο λάθος τυπογραφικόν) **Θέλουσαν, Μακρολέξαν, Πέτρον Πολιτάκη** (ἔ, δὲν περᾶζει· ἂν εἶχον δημοσιεύσῃ αἱ λύσεις) **Ἄμνδραν Λάμψιν** (ἔλαβα) **Κορινθιακὴν Σταφίδα** (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐχὰς) **Γουλιέλμου Τέλλου** (τὴ νὰ γίνῃ ! ἔς ἐλπίσωμεν τώρα εἰς τὸ ἑσπάρθωμα· αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα θὰ λάβῃς τὰς Ἀγγελίας) **Ἰόνιον Πέλαγος** (εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξήγησα τὰ τῶν κεκρυμμένων Κυβόλεξων) **Πλοίαρχον Λάρ Γκὺ, Φιλόσοφον Τρυγόνα, Φιλαμερικανίδα, Κυματίζουσαν Θάλασαν** (ἐνδὸς τοῦ ἔτους θὰ δημοσιεύσω τὰ αποτελέσματα ὄλων τῶν Διαγωνισμῶν· τὴν Κυρίαν πού ἤρθε εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ 47 φύλλου, δὲν κατάρρωσα νὰ τὴν ἀνακαλύψω) **Ἰπποδάμειαν** (κατευχαριστήμενος ὁ Ἀναίας μετὰ ὅσα γράφεις) **Μαρίαν Στούαρτ, Μίαν Τρελούλαν** (ἔστειλε) **Νικόλαον Κ. Δεκαβάλλαν** (σ' εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ ἑσπάρθωματος) **Δέκιον Μπρ** (ἔστειλε) **Ἀπίστολον Μαρίτον, Μιχαὴλ Παρασκάκη, Ζοφρόν Μεσαλιῶνα** (σὺ ἔστειλε) **τὸ Βραβεῖον** **Ἑλένην Καμηλιέρη** (ἔστειλε) **Παπαρούναν τοῦ Τσομαῖο** (ἢ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾶς εἶνε συνδρομητριά μου) **Μέλλοντα Στρατηγόν** (ἐλπίσω νὰ μὴ κάμῃς ἄλλα δύο χρονᾶκια νὰ μου γράψῃς !)
Νέον Ἡρακλέα, Ὁραῖον Τριανταφυλλάκι (σ' εὐχαριστῶ πολὺ πολὺ διὰ ὅσα μου γράφεις) **Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας** (ἔξ) θὰ σε παρακαλέσω νὰ μὴ ἐπιμείνῃς νὰ δημοσιεύσῃ ἢ πληροπορία) **Μικρὸν Διάβολον** (ἔστειλε) **Ἐθρικὸν Ἰγρον, Δίρκ Πέτερς** (ἢ ἀντικατάστασις ἔγινε) **Θ. Καλλιρίκον** (ἔλαβα) **Τουκκιδάρ τῆς Τερψιθέας**